

KERTVÁROSI Krónika



Az Újpest-Kertvárosi Szent István Plébánia lapja
XXII. évfolyam 1. szám • 2017. január

A TARTALOMBÓL: Év végi plébániai beszámoló | Háromkirályok és vízkereszt ünnepe | Szent László-emplékév | Közösségem, a kórus

LELKIPÁSZTORI KÖSZÖNTŐ

Dolgos hétköznapiak az Úrral

Szokták, szoktuk mondani: elteltek, elmúltak az ünnepek. Igen, ez igaz, a karácsony, a szilveszter, az újév köszöntése és a vízkereszt mögöttünk van, de talán komoly nyomot is hagyott bennünk. Remélhetőleg mindannyiunkat biztat és serkent a jóra, a szépre és a cselekvésre az a sok élmény, ami az ünnephez, a találkozásokhoz, a kikapcsolódáshoz és a pihenésekhez köthető. Január elejétől nagyrészt újra a tanulás és a munka határozzák meg életünk napjait. Viszont mennyivel más úgy tanulni és dolgozni, ha mindezt tudatosan az Úrral és az Úrért tesszük! Ő erőt, türelmet és kitartást ad a feladathoz, küldetéshez és nehézséghez egyaránt. Ugyanakkor alakít és formál. A liturgiában már az évközi időben járunk. A húsvéti ünnepkör csak hamvazószerdával kezdődik. Addig hogyan figyelünk az Úrra? Mi van a középpontban? A misekönyv magyarázata így fogalmaz: „Ilyenkor Krisztus misztériumának nem valamely külön szempontját ünnepeljük, hanem éppen



Krisztus misztériumát a maga teljességében, kiváltképpen a vasárnapokon.”

Bátran merjük elővenni a Szentírást most is minden hétköznapi és vasárnap egyaránt, ne csak az „ünnepnapokon”!

Egy édesanya egyszer azt mondta nekem, hogy ők csak a nagy ünnepeken, karácsonykor és húsvétkor mennek szentmisére, mert amúgy nincs idejük, de ők hisznek. Kértem én: miben vagy ki-
ben hisznek? Hogyan fejezik ki a hitüket és az egyházhoz való tartozásukat? Az egyház és az Isten nem elvár tőlünk valamiféle teljesítményt, hanem felkínálja Önmagát, hogy éljünk vele és általa, minden élethelyzetben építsük az Ő országát! Minden nap adjunk hálát és köszönjük meg Istennek az eredményeinket, amiket az iskolában, a családban vagy a munkahelyen elérünk. Tetteink és szavaink előtt pedig legyünk figyelmesek Jézus szavára. Kérjük az ő Szentlelkét, irányítson és alakítson bennünket az évközi időben is!

István atya

Placid atya búcsúüzenete

Olofsson Placid atya száz év földi szolgálata után hazatért Teremtőjéhez. Egy teljes évszázadot élt – döbbenetesen hosszú idő. Ahogy felfoghatatlan hosszú volt megpróbáltatásainak sora is, amit a kommunista rendszer ráért. Megjárta a rezsim munkatáborait, éhezett, bántalmazták, elvesztette megannyi barátját. De később, a „gulyáskommunizmus” hazug rendszerében sem teljesebben ki papi szolgálata. Igazán szabadon élete utolsó huszonhat évében működhetett.

Mégis, ő maga sokszor beszélt arról, hogy a legboldogabb ember volt a Szovjetunióban. Mindennek egyetlen oka volt: felismerte hivatását. Rendületlenül szolgálta rabtársait és Istent. Felfedezte mindenben a szépséget, és Isten szeretetével együtt közvetítette azt a szép legkisebb megnyilvánulását is véka alá rejtő szovjet elnyomásban. Isten-, ember- és életszeretete pedig messze túlvilágított a XX. századra telepedő sötétségen. Azok közé tartozott, akik rendíthetetlenek voltak. Féltek is tőle az „elvtársak”, mint minden tisztességes embertől.



Amikor decemberben, századik születésnapját, a zsúfolásig megtelt budai ciszterci Szent Imre-templomban utolsó szentbeszédét mondta, már utalt rá, hogy hamarosan elbúcsúzik tőlünk. De akkor is derűvel és hálával beszélt. Ez visszavonhatatlanul sajátja lett, olyan jellemvonások, amelyek a rendszerváltás utáni, egyre liberálisabb világban is ezeket vonzottak rajta keresztül Istenhez.

Azt hihetjük, vesztéssel kezdtek az új évet. Pedig dehogyan: újabb szószólónk van a mennyben. Placid atya életpéldája, beszédei, minden megnyilvánulása a Krisztust a hétköznapi nehézségek között felfedező és a mellette elköteleződő, önzetlen szeretet mintái voltak. Nincs kétségem afelől, hogy egyszer, talán nem is olyan sokára, a boldogok sorában tisztelhetjük majd. Hőn szeretett magyar nemzetének gyermekeként pedig törekednünk kell arra, hogy méltók legyünk lelki örökségére. Mert azzal az üzenettel hagyott itt minket, hogy Istenben bízva a legnagyobb sötétségből is van kiút. És mennyivel könnyebb a helyzetünk, mint neki volt!

Vágvölgyi Gergely

ELMÉLKEDŐ

Pálfordulás

Január 25-én van Szent Pál megtérésének az ünnepe, amit a köznyelvben csak pálfordulásként emlegetünk. De mit is hordoz magában ez a szó? Nem egyszerűen azt, hogy egy pogány, keresztényüldöző emberből Jézust követő és hirdető lesz. Többet. Benne van az élet kezdete. Mint ahogy az Istentől új nevet kaptak az ószövetségi próféták, ugyanúgy válik ez a Saul is Pállá. Ez az új névadás pedig emlékeztethet minket a keresztségre, mely új életre való születést jelent. Pál esetében ez az új élet az apostolkodás. Az Isten kegyelméből újjászületett, s megtalálva hivatását, az ellenkezőjét tudta már tenni, mint korábban: új életet adott másoknak.

A keresztség szentsége által küldetést is kaptunk, mely így szól: „Menjetek el az egész világra, és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek!” (Mk 16,15). Itt, az új év kezdetén Szent Pállal közösen „vessük le a régi embert”, hagyjuk el rossz szokásainkat, s előre tekintve merjünk ráhagyatkozni a Gondviselésre, aki terelni próbál bennünket.

Szent Pál apostol nem tett mást, „csak” az Élet szerzőjét hirdette, bárhová ment. Nekünk is ez a feladatunk itt a Földön: Krisztus országának építése, melyet a hétköznapi apró hiteles tettei által valósíthatunk meg.

Faragó András

Év végi plébániai beszámoló

A 2016. december 31-én, az év végi hálaadó szentmisén elhangzott beszámoló egy kis kiegészítéssel

Kedves Testvérek!

Minden esztendő utolsó napján hálaadó szentmisét mondunk az év minden kegyelméért és segítségéért. Ez a nap egyben a lelkipásztori beszámoló napja is, hiszen egy esztendő alatt sok minden történt ezen a plébánián is, melyet fontos megosztani egymással. A beszámolót három részre osztom.

1. Szentségi beszámoló

Mindig nagy öröm számomra, ha szentséget szolgálta-tok ki, ugyanis a szentségeken keresztül különösen is megtapasztalhatjuk Isten kegyelmét és szeretetét.

Ebben az esztendőben 26 keresztelésünk volt, ami öttel több, mint a tavalyi 21. 3 felnőttet is kereszteltem a gyermekek mellett.

Idén 19 elsőáldozónk volt, ami kettővel több, mint a tavalyi létszám.

Minden hónap első péntekén hat beteghez megyek, hogy szentségekben részesülhessenek. 2016 februárjában több idősebb és beteg testvér is felvette ünnepélyesen a betegek szentségét.

Most már hétfő, szerda és pénteki napokon is van lehetőség szentségimádásra a reggeli misék előtt.

Itt említeném meg – bár nem szentség – a temetéseket is. Idén 103 testvérünket kísértük utolsó útjára. Ez a szám tizenkettővel több, mint az elmúlt esztendőben. Sajnos azonban nagyon sokan nem részesültek szentségekben haláluk előtt. Ennek az lehet az oka, hogy még mindig sokan tartanak a betegek szentségétől.

Hálát adunk az Istennek minden szentségért, amiben részesültünk, és kérjük tőle, hogy a szentségeken keresztül még inkább egyesüljünk vele.

2. Közösségi beszámoló

Idén is folytatódott a keddi egész napos szentségimádás és a havi egy zenés dicsőítés. Köszönet minden testvérnek, akik közösségünkért imádkoztak.

Ebben az évben közel 35-40 helyre hívtak a testvérek közül, hogy szenteljem meg lakásukat, házukat. Ezek a látogatások nagyban segítettek engem, jobban megismerem a közösség tagjait.

Idén májusban megszerveztük majálisunkat, amin közel 200-250 ember vett részt. Nyáron többféle táborban építhettük plébániai közösségünket. Megszerveztük a napközis tábort, a plébániai nagytábort, a ministránstábort. 2016 őszétől még több gyermek vesz részt az iskolai hitoktatásban, mint korábban, mert a 4. és a 8. osztályban is bevezetésre került a kötelezően választható hit- és erkölcsstan. Nagy kihívás, viszont egyben jó lehetőség is,

hogy azok a gyerekek, akik egyébként nem járnak misére, más módon nem csatlakoznak közösségünkhöz, egyházunkhoz, legalább ilyen módon tudnak kötődni, és szép lassan talán még mélyebben tudják gyakorolni hitüket.

Szeptemberben a terrortámadások áldozataiért tartottunk virrasztást. Novemberben családi napot tartottunk, aminek keretében a hittanosok családjai jobban megismerhették egymást. Közel százan jöttek el erre a programra. Novemberben megtartottuk a Katalin-bált, ahol szép számmal vettek részt közösségünk tagjai. Idén ministránsavatás is volt plébániánkon, Krisztus Király ünnepén két fiút avathattam ministránssá. Adventben a roráté szentmisék, a házimuzsika, a betlehemes játék és a pástorjáték segíthettek bennünket a karácsonyra való készülétkben.

3. Gazdasági beszámoló

2016-ban az alábbi bevételeink voltak (a teljesség igénye nélkül).

Perselybevétel: 5 312 085. A tavalyi évhez képest egy kis növekedés figyelhető meg, remélhetőleg a hívek létszámának növekedése miatt is.

Stólabevétel: 2 040 200 (temetések, esküvők stóladíja).

Adomány, egyházi adó: 4 886 900 (a játszóterre szánt gyűjtés is itt szerepel).

Egyéb külső forrásból származó bevételeink:

Önkormányzattól kapott pályázati pénz: 4 100 000 (felújításra, közösségépítő programokra).

Minisztériumi pályázati pénz: 5 000 000 (a krakkói Ifjúsági Világtalálkozó utótalálkozóját szerveztük és finanszíroztuk az Újpesti Regnum Marianum Közösséggel együtt).

2016-ban az alábbi kiadásaink voltak (a teljesség igénye nélkül):

Fizetések: 5 750 400.

Irodai költségek: 656 526 (plébániai újság, nyomtatványok, festékpatronok, postaköltség).

Közüzemi számlák: 2 206 577 (fűtés, világítás, szemét, telefon, riasztó).

Egyéb kiadás: 12 166 598 (liturgikus anyagok, felújítások, játszóter, ostya, gyertya, virág, közösségi programok).

Befizetés a Papi Szolidaritási Alapba (főegyházmegye felé): 600 000.

Hálásan köszönöm azoknak a testvéreknek az adományát, akik évről évre rendszeresen vagy alkalmanként kisebb-nagyobb összeggel támogatják plébániánkat! Minden anyagi támogatás nagy segítség egyházközösségünknek, hiszen közösségünk elsősorban önfenntartó, nem kap állami vagy egyházi támogatást, eltekintve az éves önkormányzati támogatástól. Az éves önkormányzati támogatást, ami

3-3,5 millió forint, rendszerint felújítási munkálatokra és közösségi programokra kell elköltenünk. Ne felejtsük el, hogy az egyházi adó befizetése a plébánia számára lelkiismereti kötelességünk, amit a püspöki kar a jövedelem 1%-ában állapított meg. Természetesen, aki kevesebbet vagy többet tud adományozni, azt is hálásan köszönjük.

Köszönöm Csépanyi Gábor atya szolgálatát, aki tavaly szeptembertől rendszeresen szentmisét tart nálunk vasárnap esténként. Köszönöm a képviselő-testület szolgálatát, különösen világi vezetője, Vágvölgyi Gergely összefogó, biztató és irányító segítségét. Köszönöm azoknak is a munkáját, akik a templomban segítenek nekem. Elsősorban a sekrestyésnek, Imre bácsinak és kántorunknak, Faragó Ákosnak.

Köszönöm Horváthné Katinak eddigi munkáját és a karitás munkatársainak, hogy segítenek Jézus örömhírét elvinni a rászorulóknak. Köszönöm a Laudate Kórus, a Gitáros Kórus, illetve a Schola énekét, amellyel még szebbé teszik a liturgiánkat. Köszönöm a hitoktatók munkáját, köszönöm a ministránsok egész éves segítségét. Köszönöm azoknak is a munkáját, akik az irodában segítenek nekem. Végül pedig köszönetet mondok mindazoknak, akik idén bármiben is segítettek engem. Mindenki munkáját és áldozatát Isten fizesse meg százszorosán!

Kérjük Istenünket, hogy az új esztendőben is álljon mellettünk, segítsen minket és adjon erőt nekünk! Szent István király, könyörögjön értünk! Ámen.

István atya

TUDÁSTÁR

Háromkirályok és vízkereszt ünnepe

Január 6-án több fontos bibliai eseményt is ünneplünk. Egy-szerre emlékezünk meg a napkeleti bölcsek látogatásáról és Jézus megkeresztelkedéséről a Jordánban. Az ünnepnapnak többféle elnevezése van attól függően, hogy melyik eseményt hangsúlyozzuk: a napkeleti bölcsek imádatát „HÁROMKIRÁLYOK” ünnepeként, míg Jézus megkeresztelkedését VÍZKERESZTNEK vagy EPIFÁNIÁNAK (*Epiphania Domini, azaz az Úr megjelenése*) ünnepeként emlegetjük. (Az *epifánia* a görög *epiphaneia, επιφάνεια* szóból ered, amelynek jelentése „megjelenés” a *φάινω* „megjelenni, feltűnni” igéből).

A II. Vatikáni Zsinat óta a római katolikus egyház csak a háromkirályok látogatását ünnepli vízkeresztkor. A Julianus-naptárat használó keleti keresztény egyházak ezen a napon Jézus kereszt-ségére emlékeznek a vízszenteléssel. Mivel a Julianus-naptár jelenleg 13 nap késésben van a Gergely-naptárhoz képest, erre az ünnepre nálunk a Gergely-naptár szerinti január 19-én kerül sor.

Jézus megkeresztelkedésének ünnepét a következő vasárnapon ünnepeljük, a kánai menyegzőről pedig egy közbeeső hét-köznapon emlékezünk meg. 2014-től kezdve vízkereszt napja parancsolt ünnep, szemben azzal a korábbi gyakorlattal, amely a hozzá közelebbi vasárnapra tette.

A napkeleti bölcsek

Máté evangéliuma (Mt 2,1-16) szerint bölcsek jöttek napkeletről, akik a betlehemi csillagot követve érkeztek Júdeába, hogy kifejezzék hódolatukat a zsidók újszülött királyának.

Máté bölcsekről ír többes számban, de nevüket, származásukat, sőt számukat sem említi. A hármas szám Óri-

genész ókeresztény egyházatyától származik, aki a hozott háromféle ajándék számából következtetett a számukra: „*Kinyitották kincsesládájukat, és ajándékokat adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát.*”

A hármas szám egyúttal szimbolikus jelentőséggel bír: utalhat a Szentháromságra vagy Krisztus méltóságaira (az arany királyságára, a tömjén istenségére, a mirha emberi mivoltára) is.

A Máté leírásában szereplő bölcsek szó a görögben „mágusok”-ként szerepel: *Μάγοι από ανατολών* – *magoi apo anatonón*, „mágusok keletről”. Mivel a *magoi* kifejezés a perzsa papság legfelsőbb „kasztját” illetve, innen valószínűsítik, hogy perzsa papok vagy babilóniai csillagászok lehettek, Mezopotámiából, Babilóniából vagy a párthus területekről.

Csak a középkor óta feltételezték, hogy királyok lettek volna, részben gazdagságuk, részben az Ószövetség két helye alapján, melyeket a napkeleti bölcsekkel összefüggésben értelmeznek.

Izajás (Ézsaiás próféta) könyve 60. fejezetének 3. versében olvasható: „*Világosságodhoz népek jönnek, és királyok a rád ragyogó fényhez...Mindnyájan Sebából jönnek, aranyat és tömjént hoznak, és az Úr dicső tetteit hirdetik.*”

A 72. zsolttárban pedig: „*Tarsísnak és a szigeteknek királyai hozzanak ajándékot, Sába és Seba királyai fizessenek adót! Boruljon le előtte minden király, minden nép őt szolgálja!*” Ez a két idézet alapot adhat a királyokként való értelmezésnek.

Egy másik, XIV. században született magyarázat szerint Noé fiainak (Sém, Kám és Jáfet) leszármazottairól vagy az akkor ismert földrészek (Európa, Ázsia és Afrika) képviselőiről van szó. Eszerint a bölcsek ezeknek a földrészeknek



a királyai volnának. Ez utóbbi lehet az oka, hogy a harmadik királyt a középkortól kezdve szerencsének ábrázolják. Neveket – Gáspár, Menyhért és Boldizsár (*Caspar, Melchior, Balthasar*) – csak a 9. század óta kapcsol hozzájuk a hagyomány. A történet lényegi mondanivalója az, hogy általuk az egész világ hódol Jézus előtt. Akár bölcsek, akár királyok voltak a látogatók, a hagyomány szerint ők a pogányságot képviselték. Mivel az emberré lett Isten ily módon a pogányok vezetőinek is megmutatkozott, az ünnep azt is jelenti, hogy az Isten nemcsak a választott néphez küldte fiát, hanem mindenkire. Több ószövetségi prófécia is utalt ugyanis arra, hogy a Megváltó küldetése a pogányokhoz is szól.

Jézus megkeresztelkedése

Keresztelő János megkereszteli Isten egyszülött Fiát a Jordán folyóban – ezzel indul Jézus nyilvános működése, hogy megmutassa Isten szerető jóságát minden ember iránt. Jézus megkeresztelkedése istenségének jele: igent mond az Atya akaratára (Mt 3,13–17).

Keresztelő János tudta és hangsúlyozta, hogy nem ő a Messiás, s arra sem méltó, hogy a sarusziját megoldja. Ő csak vízzel keresztelt, utána jön, aki Szentlélekkel fog keresztelni. Az Úr Jézusnak nem volt szüksége arra, hogy felvegye a keresztséget, mégis megtette: egy lett közülünk, vállalta az emberi sorsot. Megkeresztelkedését rendkívüli jelek kísérték: miközben imádkozott, megnyílt az ég, és mint egy galamb, leszállt rá a Szentlélek, és szózat hallatszott az égből: „*Te vagy az én szeretett Fiam, benned telik kedvem*” (Mt 3,16-17) Ezáltal a teljes Szentháromság is nyilvánította magát az emberiség előtt. Jézus első nyilvános megmozdulásában benne volt egész élete: a Szentlélek erejével cselekszik, hogy az Atya akaratát végbevigye.

Jézus megkeresztelkedésekor vált nyilvánvalóvá, teljesedett be Izaiás próféta jövendölése: „*Íme, az én szolgám, akít támogatok, választottam, akiben kedvem telik*” (Iz 42,1-4; 6-7). Az Apostolok Cselekedete szerint: „*mindenki kedves előtte, bármely néphez tartozik is, aki féli őt, és az igazságot cselekszi*” (ApCsel 10, 34-38).

Húsvét éjszakája mellett hagyományosan vízkereszt volt a másik ünnep, amikor felnőtteket kereszteltek.

Jézus megkeresztelkedésének emlékére ezen a napon nagyobb mennyiségben vizet szentelünk, melyet egész évben a kereszteléshez és más szertartásokhoz használunk. Szép hagyomány ebből otthonainkba is vinni. Régebben otthon a szenteltvízzel megittatták az állatokat, hogy ne legyenek az év folyamán betegek, vagy az emberek magukra locsolták betegségek ellen. Egyes helyeken még a ház földjét is meglocsolták vele, hogy áldás legyen a házon. Megszentelték a vízzel a házakat, az ólakat. A bölcsoére is szenteltvizet hintettek.

A víz megszenteléséhez kapcsolódik a házszentelés vagy lakásszentelés hagyománya, amikor a lakásokat a pap megszenteli a szenteltvízzel. Az ajtófélfára ilyenkor felírják az évszámot és a „*Christus Mansionem Benedicat*” („Krisz-

tus áldja meg e házat!”) kezdőbetűit a következő formában: $20 + C + M + B + 17$.

Érdekes, hogy régen vidéken a házak megszentelésekor a három napkeleti bölcsek kezdőbetűjét vésték fel, így: $G + M + B$. Ez a 15. századi eredetű szokás egy népies tévedésen alapul, mely a házszentelés során felírt fenti áldás $C + M + B$ latin rövidítésének félreértéséből származik. Ezért is fontos, hogy tisztában legyünk azzal, hogy a rövidítések mit jelentenek!

A kánai menyegző

Jézus első csodája a kánai menyegzőn történt, amikor a vizet borrrá változtatta. János evangélista szerint „*Ezzel kezdte meg Jézus csodajeleit a galileai Kánában. Kinyilatkoztatta dicsőségét, s tanítványai hittek benne*” (Jn 2,11). Ez volt tehát az első alkalom, amikor Jézus megmutatta isteni hatalmát.

Jézus ezzel mintegy megszenteli a házasságot, azt az életformát, amit az Atya teremtett az Édenben. Jézus a menyegzőn való részvételével azt erősítette meg, hogy a család szent Isten szemében. Fontos az örömteli együttlét, amely erősíti az összetartó szeretetet. Éppen ezért a házasságkötés ma is és mindig olyan ügy, amiből nem lehet kihagyni Istent. Hívó fiatalember és leány soha nem mehet bele olyan házassági közösségbe, amelyikbe nem illik bele Jézus jelenléte, és amelyre nem várható és remélhető az Ő áldása! Krisztus csodatételével megmutatta, hogy Isten adni akar az embereknek, és azt kívánja, hogy boldogok legyenek.

A Biblia egyértelműen állítja, hogy Jézus nem saját isteni hatalmával tette csodáit. Ettől a hatalomtól, mikor a földre jött, „*küüresítette*” magát (Fil 2,5-8). Emberként olyan hitet gyakorolt, hogy megnyilvánulhatott rajta keresztül az Atya hatalma a Szentlélek által. „*Az Úr hatalma volt övele.*” (Lk 5,17 és lásd még: Jn 5,30; Jn 14,10-12; Jn 11,22 stb.)

A csodák soha nem eredményeznek hitet! Nem is ez a céljuk. Jézus számos csodáját látták a papok, az írástudók, és mégsem hittek. A hit eredménye a csoda, és a hívő megerősítésére szolgál.

Január 6-hoz számos egyéb néphagyomány, hiedelem is kötődik.

Az ortodox kultúrkörben a papok fából készült keresztet dobznak a vízbe, majd a hívők a vízbe ugranak érte. Aki megszerzi, az szerencsés lesz abban az évben.

Egyes mediterrán országokban (különösen Franciaországban, Spanyolországban, Portugáliában és a latin-amerikai országokban) süteményeket sütnek, amelyek közül egyben ajándékot rejtenek el. Az lesz a nap királya, aki az ajándékot megtalálja. Latin-Amerikában a gyerekek ezen a napon (*Día de los Tres Magos*) kapják az ajándékot karácsony helyett.

Magyarországon ekkor szokás leszedni a karácsonyfát. Vízkerezzel zárul az advent első vasárnapjával kezdődött karácsonyi ünnepkör, s megkezdődik a farsang vidám időszaka.

Dr. Hollósy Ferenc



Szent László-emlékév

2017-ben több évfordulót ünneplünk (pl. Arany János születésének 200. évfordulója stb.), emellett Szent László-emlékévet is hirdettek, igaz, nem kerek évfordulók kapcsán, 940 éve lépett trónra, 825 éve avatták szentté.

Szent László azon kívül, hogy egyik legjelentősebb és legsikeresebb uralkodónk volt, hosszú évszázadokon keresztül a magyar nép példaképe, lehet mondani, első számú nemzeti szentje volt.

Nagyapja Vazul, akit Szent István uralma idején az uralkodásra alkalmatlanná tettek (hogy mennyiben a szent király parancsára vagy tudtán kívül, ez ma már kideríthetetlen). Édesapja I. Béla király, a jeles hadvezér, testvérei I. Géza király és Lambert. A történelemből tanultuk, hogy a kor „szokásainak” megfelelően hazánkban is gyakoriak voltak a testvérharcok az uralkodói címért. Szent László mind a belső harcokban, mind a támadó, külső ellenség elleni védelmi harcokban már fiatalon kitűnt részint fizikai adottságaival (nagy testi erő, magas termet, „Vállal magasb mindeneknél” [Arany János]), részint hadvezéri tehetségével. Amikor 1074-ben testvérel, Gézával legyőzték Salamon királyt, ő bátyjának hűséges híve lett. Alig 3 év múlva testvére elhunyt, ekkor vette kezébe uralkodóként Magyarország vezetését.

Sikeres uralkodó volt. Megszilárdította a belső rendet (szigorú törvényekkel), megvédte hazánk határait, ekkor egyesült végleg Erdély az ország nyugati területeivel, ő szerezte meg a magyar királyok számára Horvátországot. Jelentős adományokkal segítette a katolikus egyház megszilárdulását. 1083-ban az ő sugallatára került sor István király, Imre herceg és Gellért püspök szentté avatására.

Ezek az életút legfontosabb eseményei. De legalább ilyen fontos a lovagkirály utóélete. A magyar nép szá-

mára ő lett az ideál. Az ő személyéhez kötötték az úgynevezett vándormotívumokat. Ha kellett, ételt szerzett (vadászható vadállatok megjelenésével) és vizet fakasztott elcsigázott katonáinak. Amikor nagy veszélyben volt a haza, feltámadt sírjából és újból legyőzte az ellenséget (erről szól Arany János Szent László című verse). Számos templom falán örökítették meg hőstettét az elrabolt leány kiszabadításáról. Gyógyító erőt tulajdonítottak neki. Nagyvárad sírja évszázadokig zarándoklatok célja volt, itt történt csodákat jegyeztek fel. Legendája így írt róla: „Vakoknak látását, siketeknek hallását, némáknak beszédét, sántáknak járását, s mint »kövár a szükség idején« (Zsolt 9.10) szorongatottaknak a védelem vigaszát nyújtja.” (9. fejezet)

Nem csak a nép tekintette őt hősenek, számos királyunk is példaképének tartotta. III. Béla király Bizáncban ismerte meg elődje, László király leányát, Piroskát (Eiréné császárné, az ortodox egyház szentje). Az ő uralkodása alatt avatták szentté Lászlót. Příkladképének tekintette őt Károly Róbert, Nagy Lajos, Zsigmond császár és király (ő úgy rendelkezett, László mellé, Nagyváradon temessék el), valamint Hunyadi Mátyás.

A XVIII. századig ő volt a magyarok „első számú” szentje. Azóta sajnos háttérbe lett szorítva, egyre jobban megfeledkeztünk róla. Talán most az emlékév segít visszahozni jobban a köztudatba.

A kormányzat 80 millió forintot adott az emlékév rendezvényeire. Nem sok. Több egyházmegye készül ünnepséggel, leginkább a győri. Sajnos a főegyházmegyénkről még semmi hírt nem hallottam, de reménykedem; az év nagy része még előttünk áll.

dr. Szabó András, piarista öregdiák

„Megnyíljunk és belelássunk egymás lelkébe”

A közösségünkhöz tartozó családok bemutatását szolgáló cikksorozatunk idei első részében a Hajnali-Kiss családhoz látogatunk el, megismerkedünk velük és hitéletükkel, valamint ismét egy finomság receptjével gazdagodunk.

– Kérlek benneteket, egy kicsit mutassátok be magatokat és családotokat!

– JÓZSI: Henivel mindketten Nagykanizsáról származunk. 2002-ben, házasságkötésünk után költöztünk Újpestre, Káposztásmegyerrre, előtte Zuglóban laktunk. A gyerekeink már ide, Újpestre születtek.

– Mivel foglalkoztok? Mik a hobbijaitok?

– JÓZSI: A középiskolát vegyészként végeztem, de hamar kiderült, hogy a hírek sokkal jobban érdekelnek, így lettem újságíró, majd szerkesztő. Sokáig dolgoztam tévénél, tíz éve azonban átváltottam az internetes újságírásra, jelenleg az Origo hírszerkesztője vagyok. A hobbinak szerencsére az egész család örül: ha az időm engedi, szívesen sütök-főzök a konyhában.

– HENI: Én Pécsen végeztem építészként, majd Budapestre kerülve tervezéssel, kivitelezéssel foglalkozó cégnél dolgoztam. A gyerekek születése előtt a szakmában maradván ugyan, de mégis váltottam, a tervezőasztalt a közgazgatásra cseréltem, azóta is építésügyi

igazgatással foglalkozom. Nagyon szeretek olvasni, kirándulni, gyerekekkel kézműveskedni.

– Ha mindketten nagykanizsaiak vagytok, biztos régóta ismeritek egymást.

– JÓZSI: Egyidősek vagyunk, ráadásul mindössze egy utcányira laktunk egymástól, így mi már óvodába is együtt jártunk és osztálytársak voltunk az általános iskolában. Egyszerre voltunk elszáldozók és bér málkózók is. Az iskola után tíz évig azonban nem találkoztunk. Heni Budapestre járt dolgozni, én pedig Székesfehérvárra főiskolára,

amikor egy vasárnap este a véletlen egymás mellé sodort minket a vonaton. Bőven tudtunk miről beszélgetni, jutott belőle a pénteki visszaútra, sőt, a következő hétvégékre is. A főiskola elvégzése után én is Budapestre költöztem, azóta együtt vagyunk.

– A gyerekekről mondjatok pár szót, hány évesek, mit szeretnek csinálni?

– HENI: Bence a legidősebb, májusban már 12 éves lesz, Zita most 9 és fél, Balázs pedig 6 és fél éves. Mindhárman a Homoktövis Általános Iskolába járnak. A fiúk éneke-zene, Zita pedig rajz tagozatos osztályban tanul. Bence gitározni tanul, de nagyon érdekli a számítástechnika is, Balázs a focilabdát kergeti, Zita tornára jár és gyönyörűen rajzol, minden kézművességhez érdeklődve fordul, szabad idejében is szívesen foglalatoskodik ilyenfajta dolgokkal. Bár



messze laknak a szüleink, egymáshoz legalább közel vannak, így az iskolai szüneteket a gyerekek a nagymamákkal, nagypapákkal töltik, akik természetesen ilyenkor jóval többet engednek meg nekik, mint mi szülőkként, de ez persze természetes.

– Hogy kezdtetek ide kötődni a plébániához?

– JÓZSI: Mielőtt összeházasodtunk, Zuglóban laktunk, közel a Bosnyák térhez, így oda jártunk rendszeresen templomba. Ezt a szokásunkat Káposztásmegyerrre költözve is megtartottuk, amíg lehetett. A távolság miatt viszont

már nem tudtuk vállalni, hogy Bencét oda hordjuk hittanra is, így kerestünk egy közelebbi templomot. Egy ismerős család ajánlotta a kertvárosi plébániát, ahova ötödik éve járunk. Bence itt volt elsőáldozó két éve, most pedig Zita készül magához venni a szentséget.

– **Hogyan kapcsolódtok bele a közösségünk programjaiba?**

– HENI: Nem könnyű közösen részt venni bármiben is, mivel Józsi kéthetente hétféle ügyeletet lát el szombaton és vasárnap is. Azért alkalmanként sikerül együtt részt vennünk egy családi napon, vagy megnézni a pásztorjátékot. A gyerekeknek tetszett a napközis tábor, így tervben van a nyári táborozás is.

– **Milyen az itthoni imaéletek?**

– JÓZSI: Az esti ima és a lefekvés előtt átbeszéljük közösen a gyerekekkel, hogy kivel mi történt aznap, mi volt a legjobb és a legrosszabb dolog a napjában. Ez a néhány perc és mondat sokat segít mindannyiunknak, hogy megnyíljunk és belelássunk egymás lelkébe, hogy felfedezhessük az egyszerű dolgok nagyszerűségét, ami boldogságot adhat, de arra is jó, hogy segítsünk egymásnak feldolgozni a fájdalmat, vagy épp változtatni valamin, ami a másíknak rosszul esett, bocsánatot kérni és megbocsátani.

– HENI: Bármennyire fáradtak is vagyunk estére, szakítunk pár percet arra, hogy befelé forduljunk, összegezzük magunkban, mi mindenért lehetünk hálásak a Jóistennek,

és ezt megosztjuk egymással is. Ezekből a tapasztalatokból építkezünk mindannyian.

– **Van-e esetleg olyan csoport, amelyikhez szívesen csatlakoznátok, de nem tudtok?**

– HENI: Gyerekként aktív tagja voltam a templomi kórusnak. Ha majd a gyerekek teljesen önállóak lesznek, talán újra alkalom adódik erre.

– **Beszéltünk a lelki táplálékról, de van-e a családnak kedvenc süti?**

– JÓZSI: Több kedvenc is van. Ha például gyorsan kell valami nagyon finomat az asztalra varázsolni, a cukros-mandulás süti még sosem okozott csalódást.

– **Köszönöm a beszélgetést!**

István atya

Cukros-mandulás süti

350 g lisztet, 160 g langyos tejet (nem tévedés, ezt mérlegen kell kimérni), 1 csomag szárított élesztőt, 50 g olvasztott vajat, 30 g cukrot és 1 tojást csipetnyi sóval gépben összedagasztunk, majd hagyjuk kelni 30–40 percet. Egy közepes tepsi kibélelünk sütőpapírral, majd kézzel a kissé ragacos tésztát elegyengetjük benne. Az ujjunkkal mélyedéseket nyomunk a tésztába, majd a lyukakba kis darabokban szétosztunk 80 g puha vajat. A süti tetejét vastagon meghintjük szeletelt mandulával, és szórunk rá 4–5 evőkanál barnacukrot. 180 °C-os sütőben 20–25 perc alatt ropogósra sütjük.

SZÍNHÁZ

Francis Poulenc: A kármeliták

Opera három felvonásban, francia nyelven, magyar és angol felirattal

Először szerepel a Magyar Állami Operaház műsorán Francis Poulenc (1899–1963) francia zeneszerző A kármeliták című darabja, amelyet december 2-án, pénteken mutattak be nagy sikerrel.

Francis Poulenc francia zeneszerző operájának alapjául a compiegne-i mártírok igaz története szolgált: a francia forradalmat követő jakobinus diktatúra idején tombolt a terror és az egyházellenesség. Ezeket végezték ki a párizsi Place de la Révolutionon, köztük 1794. július 17-én tizenhat compiegne-i kármelita nővért. A nővérek levágott hajjal, a Veni, Creator Spiritust énekelve vonultak a guillotine alá. (Pontosan tíz nappal később véget ért a diktatúra, és Robespierre-t lefejezték.)

A történet központjában egy fiatal arisztokrata lány, Blanche de la Force áll, aki félelmei elől zárdába menekül. Az ő vívódásain keresztül mutatja be a komponista a hit próbáját művében.

A valós történelmi háttér ellenére a darab mégsem dokumentarista jellegű. A szerző célja egy szimbolikus jelentőségű korszak eseményein és egy fiktív hősnő személyes

történetén keresztül értelmezni a félelem és a kegyelem kérdéskörét.

Az opera eredeti címe – A kármeliták párbeszédei – sokatmondó: a nővérek egymással, világi testvéreikkel és Istennel folytatott beszélgetései, imái adják a mű cselekményének gerincét, határozzák meg szellemiségét. Poulenc nagy hangsúlyt helyez a szövegre, még zenéjét is ennek rendeli alá, ami nagy figyelmet, elmélyülést és együttgondolkodást kíván meg a közönségtől.

A kármeliták több szempontból is kivételes műnek számít. Az 1950-es években született darabok közül ez az egyetlen francia opera, amelynek sikerült máig tartó, rangos helyet kivívnia a nemzetközi repertoárban úgy, hogy misztikus, vallásos témát állít a történet középpontjába. Az operairodalom talán legfantasztikusabb és legmeggrázóbb fináléjával zárul. A művet Anger Ferenc állította az Operaház színpadára. Maradandó élmény, felejthetetlen zene! Ne hagyd ki!

Dr Hollósy Ferenc

FORRÁS: Operainfo, Magyar Kurir

Elfogadtuk a költségvetést

A plébánia képviselő-testülete január 15-én tartotta első idei ülését. A januári ülések hagyományának megfelelően a legfontosabb téma a 2016. évi zárszámadás és a 2017. évi költségvetés bemutatása, megtárgyalása és az ezekről szóló szavazás volt: a testület határozataival elfogadta a plébániai kormányzó előterjeszté-

seit. Az ülésen a képviselők arról is határoztak, hogy felkérjük az István atya által megbízott tervezőt a leendő új urnatemető részletes terveinek elkészítésére, miután a bemutatott vázlatokból kiválasztották a leginkább ideálisnak ígérkező tervet. A testületi ülésen szóba került az új, egyházmegyei szintű szabályzat

és annak alkalmazása. A plébániai rang elnyerésének hetvenedik évfordulója kapcsán egy testületi munkacsoport állít majd emléket az elmúlt évtizedeknek, valamint több jövőbe mutató terv is napirendre került, melyekről a közeljövőben a lap hasábjain is beszámolunk.

Vágvölgyi Gergely

Közösségem, a kórus

Kicsit több mint 20 éve vagyok a templomi közösség tagja. Úgy kezdtem itteni pályafutásomat, hogy egy kerületi ökumenikus kórustalálkozón hallottam a kórust énekelni. Mivel én, amióta az eszemet tudom, kórustag voltam, így adódott a lehetőség: bekapcsolódtam.

Mit adott a kórus? Itt találtam rá életem párjára! Kaptam rengeteg ismerőst, jó pár barátot. Megszámlálhatatlan sok örömteli pillanatot, vidámságot, közösséget, valahova tartozást.

Akkoriban még Jakab Márti vezetete a kórust. Nagy élet volt, sok nagy művet előadtunk (Mozart-, Schubert-misék) és jól szóltunk, mert sok fiatal is járt a próbákra. Többek között a kórustól nőtt ki a gitáros énekkar is. A kórusunk minden évben tartott egy közös pihenőt, pár napot kis országunk valamelyik szegletében. Természetesen ilyenkor is szolgáltunk a helyi templomban. Voltunk Aszófőn, Sopronban és még számos helyen...

Ezek után cirka 10 évet kihagytunk, mert jöttek a gyermekeink szép sorban. De visszatértünk!

Mindkettőnknek – Tominak, a férjemnek, és nekem is – nagyon fontos, hogy megint itt lehetünk az énekkar közösségében, és így szolgálhatunk. Időközben a kórust átvette Gógucz Emma. A nyári

közösségi pár nap pedig kibővült a családtagokkal, akik egész év folyamán asszisztálnak ahhoz, hogy



mi próbálhassunk, szolgálhassunk. Ezek a felhőtlen napok még jobban összehozzák-hozták a közösséget. Nyaraltunk:

– a Tisza-tónál, ahol olyan tanösvényt jártunk be, amit még ma is emlegetünk.

– Zircen, ahol jól eláztunk az arborétumban, viszont szuper szállásunk volt.

– Szilvásváradon, ahova személy szerint nekem már nagy vágyam volt elmenni.

Idén Gyulára megyünk, és Erdély is a terveink között szerepel. Ilyenkor persze szokás szerint visszük a repertoárunkat, és a helyi közösségekben öregbítjük az újpest-kertvárosi énekkar jó hírét.

A családok az énekkarunkban ismerik, szeretik és számon tartják egymást, együtt sírunk a sírókkal és

együtt örvendünk az örvendezőkkal, imádkozunk egymásért és ha kell, segítünk egymásnak mindenben. Jól példázza a segítséget Marcsi, aki, míg a férje a basszus szólamunkát erősíti, vigyáz kisiskolás vagy még kisebb gyermekeinkre – újabb alkalmat teremtve arra, hogy nekik is, itt is fejlődjön a közösségük. Köszönjük neki, hogy zavartalanul próbálhatunk!

Körülbelül két éve Faragó András vette át a kórus vezetését. Fialat, lendületes, lelkes és tanult vezetőnket nehéz feladat elé állítjuk, amikor olyan a próba, mintha egy iskolában lennénk. A nők csevegnek, a férfiaknak mindig van valami tréfájuk, amin aztán jókat kacarászunk. Azonban ez a laza és kellemes társaság mégis összeszedi magát, amikor havonta egyszer szolgálunk a 11-es szentmisén. Nagyon jó érzés, amikor egy-egy áténekelt szentmise után a miséző atya vagy a hívek megköszönik és megdicsérik munkánkat (bár tudjuk, hogy a munka oroslán-részét mindig a karnagy végzi).

Buzdítok és bátorítok minden testvért korhatártól függetlenül: a közösséghez tartozást és a szolgálat eme kellemes formáját magatok is megtapasztalhatjátok. Várunk benneteket minden kedden az esti szentmise után 18.40-től 20.30-ig a nagyteremben a próbán!

Gersei Kata

Rémet látni

Persze csak a borotai templom tornyából és az sem véletlen, hogy csak egyet, hiszen a szomszédos településről, Rémről van szó. Ha azonban éppen erre járunk, ne nézelődjünk túl sokáig, inkább látogassuk meg Koch Csabát a falu határában.

Régi történetbe kezdek most bele, hiszen Koch József 1742-ben érkezett a Magyar Királyságba, minden bizonnyal Ulmban szállt hajóra, Bécsben kapta meg az útlevelét, hogy végül Hajóson körülnézvén 1744-ben már részt vegyen Császártöltés megalapításában. Ez tizenhárom generációval ezelőtt történt, és dacára az ezt követő háborúknak és kitelepítéseknek, Koch Csaba ma sem lakik messzebb légvonalban, mint 15 km. Ami út közben megváltozott, az a családok felépítése és anyagi helyzete. Csaba ősei ugyanis a feljegyzések szerint mindig is szőlőt műveltek, bort készítettek és kereskedtek is a borral, de a második világháborút követő kitelepítésekéből és a kollektivizálásból már ők sem tudtak talpra állni. Pontosítanék egy kicsit, az a generáció nem, de a család mégis. Köszönhetően Csabának.

Az első szőlőt még érettségire kapta a nagyszüleitől, a kezdeti 0,2 hektár mára száz hektárra duzzadt, legalábbis ami a szőlőt illeti, mert van azért a birtok körül még vagy háromszáz hektár erdő és némi szántó is. Tudom, hogy ez ízlés kérdése, így erről vitatkozni nem is érdemes, de ha az ember az Alföldön utazgat, talán kevésbé dobban meg benne birtoképítő ősei vére, ellenben a hegyvidékeken azonnal felújítaná a romos udvarházat és neki látna gazdálkodni. Én legalábbis így vagyok ezzel. Pedig az Alföld sem homogén, a homok-akác sztereotípiától pedig gyakran nem látszanak a valódi értékei. Borotán és környékén már a Bácskai-löszháton járunk, ez innen északra mintegy 15 km-re kezdődik a Hajós-Érsekhalma-Császártöltés vonalon egy meredek kiszögelléssel. Az itteni talajok alatt ritkább a homok és több a lösz, más az itt született borok karaktere, mint az innen alig 25 km-re lévő Kunsági borvidéken. Koch Csabával beszélgetve azonban más is kiderül. Talán a sváb vér teszi, talán csak szerencsés véletlen, de tökéletesen látja a környezete adottságait, és tud is élni velük!

– Nálam okosabb emberek itt kukoricát termelnek – mondja, miközben körbevezet a szőlőbirtokon, ahonnan a számtalan nemzetközi aranyérmes elnyerő borai készülnek. – Az erdővel ugyanez a helyzet. Mindenki hegyvidéki erdőről és 30 méter magas, nyílegyenes tölgyfákról álmodozik, de azoknak a vágásérettséghez néha százötven év is kell. Mifelénk csak lösz van és

KOCH SNOW WINE HAJÓS-BAJAI CHARDONNAY 2015

Visszafogott illatában főleg aszalt gyümölcsöket lehet felfedezni, megkóstolva viszont sokkal nyitottabb a bor, intenzív zamatokkal

és áradó gyümölcsösséggel. A cukor szépen lekerekíti a korty végét, tipikusan az a bor, amiből észrevétlenül fogy el egy palacknyi.



homok, némi erdőtalaj és rengeteg akác, ahonnan már 10 év után is lehet fát kitermelni. Lehet, hogy az előbbi a szebb, vagy az tetszik a többségnek, de hogy ez a gazdaságosabb, az is biztos.

Ami a borokat illeti, Koch Csabánál tényleg minden megtalálható a könnyed és illatos fehérboroktól kezdve a rozékon és a gyümölcsös vörösborokon át egészen az édes borokig. Ez pedig, legyen ez bármily meglepő, nem is olyan furcsa sem a Hajós-Bajai borvidéken, sem az Alföldön, ahol egy másik híres borász, Frittmann János szerint a kishitűség jelenti a terroir jelleget. Ha ugyanis valaki odafigyel a munkájára, a tisztaságra, a szőlőre és a borra, becsületes és őszinte, akkor azt a talajtól kezdve a növényen és a borokon át a fogyasztókig mindenki meghálálja. Nem lehet véletlen az sem, hogy a cikkünk apropójául szolgáló bor sem most először válik miseborrá, hiszen a régióban többfelé is viszik ebből a célból.

Zárásként egyetlen dolgot tudok ajánlani. Miután a borászat mellett panzió is üzemel, aki teheti, induljon útnak Borotára, lehetőleg több napra, hogy legyen ideje meghallgatni Csaba vadászott történeteit és végigkóstolni az összes borát. Az utóbbi is fontos szempont, de a jó borok élvezetének igazi értékét mindig a beszélgetések adják meg.

Ercsey Dániel



Nyugdíjas-találkozó, 2017. január 30.

Sok minden vár ránk 2017-ben is: döntések, kihívások, örömök, gondok, kapcsolatok. Életünk minősége kapcsolataink milyenségétől függ, az anyagi, tárgyi feltételek másodlagosak. Fontos tehát, hogy ne egyedül induljunk el az új esztendőbe!

Legalább két-három társra van szükségünk ahhoz, hogy ne maradjunk egyedül. Az első az emberré lett Istenfia, Jézus Krisztus, aki megosztja velünk embersorsunkat, osztozik velünk örömben és bánatban. Vele nem tévedhetünk el, mert ő az út, az igazság és az élet.

A második a közösség, legyen az család, egyházközség, testvéri közösség.

A harmadik pedig a barátunk. Egészen közvetlen bizalmas barát éppúgy, mint lelki kísérőnk, gyóntatónk, akivel talán nem egészen közvetlen és egyenrangú a kapcsolatunk, mert ő kísér és vezet, mi pedig megyünk az úton.

Ne habozzunk átlépni a küszöbön, az újév, a jövő kapuján! A cél Isten maga. Segít követői által is, hogy megérkezzünk hozzá.

Ne feledkezzünk meg egy másik barátunkról se, a könyvről. Sokszor átsegít egy-egy elolvasott mondat, példa, történet a nehézségeken, megvigasztal, útnak indít.

A találkozónkat szokásunkhoz híven imával kezdtük, majd szentekről, boldogokról való megemlékezéssel folytattuk.

* * *

Január 18-án ünnepeltük Árpád-házi *Szent Margit* szüzet. Az ünnepi szentmisét az idén január 15-én tartották a Margitszigeten a romoknál, melyen mi is részt vettünk.

*Pannóniában nőtt teljes szép viola,
Jó magyar nemzetnek biztató hajnala,
Szűz Szent Margit, esedezzel*

*Nemzetünkért az Istennél,
Szép magyar lilium!*

Január 22-én emlékeztünk meg *Boldog Batthyány Strattmann Lászlóról*, aki 1870-től 1931-ig élt. Magyar főnemesi család sarja. 1900-ban



orvosdoktorrá avatták. 1901-ben az apjától kapott köpcsenyi uradalom kastélya mellett harmincágyas kórházat rendezett be, melyet a kor legmodernebb gyógyászati eszközeivel szerelt föl. A szegény betegeket ingyen kezelte, a nincsteleneket orvossággal, ruhával és pénzzel is támogatta. Haláláig naponta imádkozott és szentmisét hallgatott. 1916-ban feleségével, Ödön fiával és sógornőjével belépett a ferences harmadrendbe. Gondoskodott a betegek lelki gondozásáról is. II. János Pál pápa 2003. március 23-án Rómában boldoggá avatta.

Január 24-én emlékeztünk *Szalézi Szent Ferenc* püspök és egyháztanítóra. 2017-ben lesz születésének 450. évfordulója.

Sales kastélyában, Annecy közelében született 1567-ben. Pappá szentelése után sokat dolgozott hazájában a katolikus újjászületésért. Mint genfi püspök igazi pásztora volt papjainak, és a hitre nevelte őket írásaival és munkásságával. Mindenkinek példaképpül szolgált. Chantal Szent Franciskával 1610-ben megalapította a vizitációs apácák rendjét. Lyonban halt meg 1622. december 28-án.

1661. december 8-án boldoggá, 1665. április 19-én Rómában VII. Sándor pápa szentté avatta.

1877-ben IX. Piusz pápa emelte az egyháztanítók sorába.

Január 31-én emlékezünk *Bosco Szent János* halálára.

Bosco Szent János úgy él az emberiség emlékezetében, mint egy ember, aki a hátrányos helyzetű fiataloknak szentelte életét. Több mint 150 évvel ezelőtt élt az olaszországi Torinóban, ahol akkoriban a fiatalok kétségbeeső szegénységben éltek. Saját életéből vett tapasztalatok nyomán elkötelezte magát, hogy segít rajtuk.

Munkássága másokat is megihletett. Katolikus szerzetesrendet alapított, és Szalézi Szent Ferenc tiszteletére szaléziaknak nevezte el őket. Ez a rend választ adott a fiatalok igényeire, bárhol is legyenek a világon. Don Bosco számára a szaléziak Isten szeretetének megtestesítői a fiatalok felé. Ezen kívül megalapította Mária, a Keresztények Segítője Leányainak Társaságát.

1815. augusztus 6-án Castelnuovo d'Asti-ban született, 1888. január 31-én, Torinóban halt meg.

XI. Piusz pápa avatta boldoggá 1929-ben, majd 1934-ben szentté.

A találkozót beszélgetéssel, énekléssel és imával zártuk.

A következő nyugdíjas-találkozó 2017. február 27-én lesz.

Programnaptár

JANUÁR

30., hétfő: 14 órától idősebbek teadélutánja a plébánián.

FEBRUÁR

2., csütörtök: Gyertyaszennelő Boldogasszony ünnepe, szentmise és körmenet 18 órakor.

3., péntek: Elsőpéntek, Szent Balázs püspök és vértanú emléknapja. Szentmisék 7 és 18 órakor.

5., vasárnap: Évközi 5. vasárnap. A szentmisék után Balázs-áldás. A ministránsok palacsintavásárt szerveznek, a megvásárolt palacsintákkal nyári táborozásukat támogathatjuk.

19.15-kor dicsőítés a hittanteremben.

11., szombat: 16 órától farsangi mulatság a plébánián.

12., vasárnap: Évközi 6. vasárnap. A 11 órás szentmise keretében a betegek szentségének ünnepélyes kiszolgáltatása.

18., szombat: 9 órától 12 óráig az elsőáldozásra készülők találkozója a plébánián. 16 órakor ministránstalálkozó.

19., vasárnap: Évközi 7. vasárnap.

26., vasárnap: Évközi 8. vasárnap.

MÁRCIUS

1., szerda: Hamvazószerda, kö-

telező böjti nap. Szentmisék 7 és 18 órakor.

5., vasárnap: Nagyböjt 1. vasárnapja.

Idén is szeretettel várjuk a gyerekeket a plébánia hittantáborába, melyre július 10. és 15. között kerül sor. A további információkat később hirdetjük.

A SZENTMISÉK

RENDE:

Hétfő, szerda, péntek:	7.00
Kedd, csütörtök, szombat:	18.00
Vasárnap:	9.00 (gyerekmise), 11.00, 18.00

IRODAI ÓRÁK:

hétfő, csütörtök:	16.00–18.00
kedd:	9.00–11.00

Agapé

Kedves Testvérek!

Először is, szeretetmorzsákkal teli boldog új esztendőt szeretnék kívánni mindenkinek.

Továbbá jelezném, hogy a soron következő agapékon kik lesznek a házigazdák.

Nagy szeretettel várunk mindenkit!

Szűcsné Marcsi

FEBRUÁR

5.: Pénteki hittanosok

12.: Gitáros kórus

19.: Baba-mama klub

26.: Ministránsgárda

MÁRCIUS

5.: Elsőáldozók

12.: 2-4. osztályos hittanosok

19.: Növekedő

26.: Képviselő-testület



PLÉBÁNIÁNK ADATAI

Cím: 1046 Budapest, Rákóczi tér 4–8.

Telefonszám: +36 1 369 0393

Bankszámlaszám: CIB Bank 10700457-69099728-51100005

Honlap: ujpestkertvaros.hu

 **COPYGURU**
fénymásolás • nyomtatás • diplomakötés...

Az Újpest–Kertvárosi Szent István Plébánia lapja. Megjelenik havonta 400 példányban. ■

Egyházi felelős és kiadó: HORVÁTH ISTVÁN plébániai kormányzó ■ Honlap: www.ujpestkertvaros.hu ■

Kövessen minket a Facebook-on is! ■ Adószám: 19819057-1-41 ■ Főszerkesztők: FARAGÓ ANDRÁS és VÁGVÖLGYI GERGELY ■

Olvasószerkesztő: KERÉK ISTVÁN, TAJTI RÓBERT ■ Tipográfia: VALKÓCZI JÓZSEF ■ E-mail: kertvarosikronika@gmail.com